

ABONAMENTUL.

Pentru Monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4-50 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oră 10 fil.

□ □

Tot ce privește feașă
să se adreseze la Re-
dacțiunea și Admini-
strațiunea „Unirii”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Viitorul Mitropolit.

În numărul trecut al „Unirii” au apărut două articole, — datorite fraților preoți din afară — în legătură cu alegerea Mitropolitului nostru. Vor mai apare și alte articole, fiind coloanele ziarului nostru totdeauna deschise, pentru toate problemele vitale a vieții noastre bisericești-naționale.

Ne spunem și noi doririle, ce le avem în legătură cu noul Mire, ce-L așteptăm.

Am avut întotdeauna convingerea, că îndeplinim o datorie obștească, spunându-ne cuvântul *deschis* și fără nici o reticență.

Dorim, din capul locului, ca cel ce va lua în mână toiagul de mitropolit, să fie, mai presus de toate un *preot aderărat*, pătruns de zelul apostolic; un caracter curat și neescepționabil *față de neam*, un reprezentant de valoare al justelor noastre aspirații naționale și culturale. Vechia și strălucita serie a Arhiepiscopilor Blajului nu poate fi complectată decât prin o figură vrednică de înaintașii de fericită pomenire, apărând cu sfințenie independența bisericii noastre și a așezămintelor ei culturale.

Mai mult! Cum toată lumea evoluează, am dori să se realizeze acest lucru și cu Blajul nostru, sub oblăduirea noului Arhiepiscop. Averile mari ale fondurilor nu au menirea de a fi încuiate cu șapte lăcate, ci de a forma artera principală, prin care să pulseze și să se desvolte *Blajul cel nou*, ca centru bisericesc și cultural. Oameni de muncă, avem destui, din darul lui Dumnezeu; ei ar trebui numai împințați și sprijiniți, ca să-și facă datoria, după puterile de cari dispun.

Noul Arhiepiscop să fie *om de inimă*. Să nu stea izolat, ci să îmbrățișeze *întreagă biserica noastră*, dela cel dintâiu sfatnic al său,

până la cel din urmă preot tânăr, ce abia a ieșit să muncească în viaa Domnului. Spre acest scop, va face *visitații canonice*, ridicând cu prezența Lui nimbul clerului și dragostea lui de muncă; cunoscând, din nemijlocita intuiție, starea adevărată a bisericii noastre, ceea ce nu se poate statorî niciodată pe deplin, prin mecanismul greoiu al birocrațismului. Să aibă inimă noul Arhiepiscop și aceea să simtă toate bucuriile și durerile *adevrate* ale clerului.

Noul Arhiepiscop să fie un părinte adevărat al *institutenor noastre culturale* — fără nici o deosebire —, și să fie gata, în orice clipă, a-și jertfi și crucea de pe piept pentru ele, cum a spus fericitul Mitropolit Vancea, într-o clipă de sfânt entuziasm. Să se intereseze de aproape de mersul instrucției în institutele noastre, dela institutele culturale din Blaj, până la cea din urmă școală dela sate. Să le iubească și să le sprijinească, cum e dator să o facă cel ce poartă titlul mult-cuprinzător de „sustinător al școlilor”. Să fie preocupat de dezvoltarea lor cât mai intențată, și să țină seamă, că Blajului nu-i e permis niciodată să rămână, sub acest raport, *înapoia* celorlalte centre bisericești-culturale ale noastre.

Să nu fie numai omul birocrațismului. Să-și susțină *legăturile necesare și în sus și în jos, la cler și popor*. Ceea ce se rezolvă, pe calea actelor cu atâta greutate (dacă se rezolvă!) se poate isprăvi ușor printr-o lămurire verbală foarte scurtă. Noul Arhiepiscop va susține legături cu ministerul, dovedindu-i, prin atitudinea lui deschisă și sinceră, că e vrednic de încrederea ce i-s-a dat; va susține contactul cu clerul și poporul, ca să dovedească dragostea și interesul ce-l are pentru turma cuvântătoare.

Noul Arhiepiscop va sprijini *presa*. Va înțelege importanța ei extraor-

dinară, în veacul al XX-lea. Va susține-o și va sprijini-o, cum s'a făcut pretutindeni, înrolând toate forțele bune la această muncă. Va repara astfel o întrelăsare a trecutului, care a zădărnicit atâta muncă de valoare, ce s'ar fi putut îndeplini.

Am pus pe hârtie câteva idei.

Nu sunt ale noastre numai, ci a întregii biserici românești, unită cu Roma.

Biserica și neamul nostru vor profita, dacă aceste idei — vom mai reveni asupra lor — își vor afla întruparea, în viitorul cel mai apropiat!

Gvernul și dreptul electoral.

După multe svărcoliri, tratative, târgușii și teripuri proiectul dreptului electoral tot va deveni lege. Guvernul după cum se anunță din Budapeșta, a căzut definitiv de acord asupra modificărilor, ce ar fi aplicat a introduce în proiect. E vorba numai dacă aceste modificări vor satisface pe Tisza și va fi aplicat partidul muncii a v ta proiectul? La caz contrar se vor începe noi tratative, alte audiențe și drumul cunoscut în politica maghiară, până ce se asigură rezultatul.

Modificările guvernului, scrie „Déli Hirlap” nu ating „ceea ce este esențial” în proiect. Nici privitor la cei cu absolutul de patru clase primare. Măsura dreptului electoral al muncitorilor industriali se menține, de asemenea și a militarilor pe timp de pace. E aplicat însă guvernul a introduce ca condiție de vot *știința scrisă și cetățutului unguresc, după cum se prevede aceasta în art. XXVII. ex 1907 al legii lui Apponyi* pentru ceice ar ajunge la îndreptățirea de vot cu anul 1910. Privitor la domiciliu, guvernul este de asemenea aplicat a face concesii.

În jurul alegerii de Mitropolit.

„Foaia Poporului român” din Budapeșta, ne dă noue, blăjenilor, în anul său dela 30 Martie lecții de istoria și dreptul bisericii române unite. O „persoană competentă în materie, vărsată în istoria bisericii unite” se miră în numitul organ — că în cercurile preoției din Blaj a produs anumit resentiment publicat de câteva ziare din capitală, că la proxima alegere de mitropolit vor participa în calitate de comisari regiști prelatul dr. Iosif Siegescu și fostul ministru de interne Ugron Gábor. Ne mirăm și noi și admiram mirarea „persoanei competente în materie”.

Pentru că dela 1850 încoace actul alegerii episcopului respective mitropolitului dela Blaj a fost condus de doi comisari regești: unul a fost totdeauna episcopul român unit mai bătrân, iar celalalt un mirean. Participarea arhierului mai în vârstă ca president la actul electoral este stabilită și de conștiința noastră provincială din 1872.

Blăjenii s'au mirat când organul budapestan confirmă știrea privitoare la persoana comisarilor regești, că guvernul a făcut abateri dela obiceiul observat dela 1850 încoace și alătura de Ugron va prezida actul alegerii nu episcopul unit mai bătrân — azi P. S. S. Radu al Orăzii-mari — ci un preot, care nu aparține provinciei noastre mitropolitane. Blăjenii și cu ei întreg clerul unit se miră, pentru că nu înțeleg rostul acestei abateri dela un obicei și logic și canonic și istoric.

Ne mai spune persoana competentă, că nu e bine ca comisarul bisericesc să fie un episcop, căci episcopii sunt și candidați și așa acela, care ar fi comisar ar avea mai mare influență asupra votanților de celalalt. În opoziție cu această părere știm, că la seauul mitropolitan nu candidează nime, ci clerul își dă votul și acele trei persoane, cari au obținut voturi mai multe, sunt propusă Maj. Sale spre denumire.

Acestea sunt motivele mirării noastre, și nădăjdăm că persoană competentă și verisată ne va înțelege și le va înțelege.

Audiențe regale. Ministrul Esterházy Móric a fost primit în audiență de Maiestatea Sa. Se știe că în proximele zile va fi chemat în audiență și contele Bethlen István. Audiențele sunt în strâns nex cu proiectul dreptului de vot.

Sinodul electoral din 1893.

— În preajma alegerii de mitropolit. —

Antecedente.

Credem a face un serviciu Ven. Cler și în special sinodului electoral, care se va întruni în curând spre a designa cele trei persoane pentru seauul mitropolitan din Blaj, când schițăm pe scurt cele petrecute în sinodul electoral din 1893.

Pe urma notificarea ministrului, că dreptul electoralului al Sinodului este recunoscut și sinodul electoral este convocat pe 16 Aprilie aceluiaș an, privirea întregii opinii publice românești se îndreaptă spre Blaj și discuțiile în ziaristică se încep numai decît.

„Gazeta Transilvaniei“ dela Brașov e nemulțumită cu felul cum sinodul a fost convocat zicând, că nu s'a accentuat îndeajuns, că sinodul acesta este electoral cu drept istoric de a-și alege singur pe mitropolitul său și astfel s'a revenit la vechea greșală de a accepta formula de „sinod de candidare“, ceea ce înseamnă iarăși un renunț la dreptul vechiu bisericesc.

„Unirea“ în numărul său din 11 Martie combate unele opiri ale „Gazetei“ împotriva memoriei mitropolitului Vancea, pe care „Gazeta“ și după moarte la acuzat, că a avut porniri „ultramondane“ și dintr'un zel

„ipercatolic“ a renunțat la multe din drepturile vechi și tradiționale bisericești. Cât pentru autochefalia bisericești gr.-cat. române arată, că astfel de autochefalie a existat numai în capetele redactorilor dela „Gazeta“.

Polemicele introduse cu „Gazeta“ s'au ținut lanț apoi până la ziua sinodului electoral.

Cât pentru *candidarea* și nu alegerea mitropolitului „Unirea“ din 18 Martie scrie următoarele: „Consistorul arhidiecezan după ce a văzut că M. Sa concede numai *candidarea* așa cum a fost la 1868 a voit să salveze cel puțin aceea ce se poate salva pe baza hotărârii prealalte, care pentru cazul prezent nime nu o mai poate schimba“.

„Unirea“ și peste tot clerul arhidiecezan a stărui pe lângă aceea ca la alegerea din 1893 să se valideze în primul loc dorința arhidiecezei, iar alegătorii din diecezele sufragane să se alature voinții manifestate de clerul arhidiecezan.

Actul alegerii.

Alegătorii conchiemați pe ziua de 16 Aprilie au sosit în parte Joi în 13 în Blaj, unde comitetul de încastrare s'a îngrijit de adăpostirea lor. Alegătorii au fost încartirăți parte în institutele de învățământ, parte la particulari. Dimpună cu alegătorii au venit la Blaj lamura intelectualilor noștri mireni, precum și o mulțime de dame, domnișoare curioase a ști cine va eși biruitor din urnă. Vineri în ziua următoare, alegătorii au sosit aproape în număr complet și încă în aceeaș zi la 4 ore după amiază s'a convocat o conferință intimă în sala de desen a gimnaziului pentru a se stabili un acord privitor la persoanele dorite de alegători. Conferința a fost prezidată de Rs. Domn Iosif Hossu, canonic, iar referent a fost dl Dr. Aug. Bunea pretonotar consistorial.

Dr. Aug. Bunea face expozițiunea însemnătății actului electoral, îndeosebi pe cei de față să lasă la o parte orice motive de ordin personal și se ia în considerare numai binele bisericii. Spune, că după ce Arhidieceza este în primul rând interesată la alegerea de mitropolit, conferința să accepte propunerea ca mai întâi alegătorii arhidiecezani să cadă de acord asupra persoanei care au să intre în ternar și numai după aceea să se declare și alegătorii din diecezele sufragane respective să primească ternarul alcătuit din partea alegătorilor arhidiecezani.

Toți au recunoscut îndreptățirea acestei propuneri, deși s'au auzit și voturi contrare.

În aceeaș conferință protopopu Sibiului Ioan Rusu, a propus ca am sărat uzului tradițional înainte de alegere sinodul să prezinte comisarilor regali un manifest în care să stăruiască că clerul se dorește dela fiitorul mitropolit. Propunerea sa primește și se emite o comisiune de 12 care să elaboreze acest manifest.

Sâmbătă la 10 ore a. m. alegătorii din Arhidieceza s'au întrunit în conferința lor aparte sub prezidiul Rs. Domn Iosif Hossu canonic mitr. Aci s'a făcut votizarea de probă asupra candidaților în jurul cărora să se grupeze toți alegătorii. Din scrupului au eșit biruitori Dr. Alexandru Grama, rectorul Seminarului din Baj a obținut majoritatea absolută a voturilor, apoi Dr. Victor Mihály episcopul Lugojului și Ioan M. Moldovanu, vicar capitular.

Alegătorii din dieceza Gherlei nu au fost mulțumiți cu lista de candidare și au cerut ca în locul lui Al. Grama să se pună alt candidat, în caz contrar ei se vor grupa altcum.

Atitudinea gherlianilor a adus cu sine ca să se rectifice lista de candidare. Aceasta s'a putut face cu atât mai ușor, că Dr. Al. Grama, s'a retras și a rogat conferința ca în locul lui să candideze un altul. A fost candidat Ioan V. Rusu, prot. în Sibiu.

Ședința plenară a sinodului electoral s'a ținut mai întâi Sâmbătă la 3 ore după amiază. După un ceremonial prescriș de comisie a invitat pe Excelența Sa Mihail Pavel episcopul Orăzii, comisar regeșc și pe baronul Samuil Jósika la ședință. A deschis ședința episcopul Mihail Pavel. Sinodul a ales de notar general pe Dr. Aug. Bunea, s'a început procesul de verificare. Au fost verificați toți alegătorii afară de notarul consistorial.

Duminea la ora 6½ dimineața alegătorii s'au întrunit toți în catedrală de unde porniră în sunetul tuturor clopotelor spre castelul mitropolitan. Re-interși cu comisarii regești s'a început serviciul divin, la care a pontificat episcopul Orăzii cu asistență de canonici și protopopi. La 11 ore s'a purces, după terminarea serviciului divin, la actul electoral. S'au ales trei scrutători, s'au citit rescriptele prealalte în originalul ungureșc și apoi în traducere românească. S'a constatat, că de față sunt 202 alegători. După aceea vicarul foraneu al Silvaniei Alimpu Barbolevici în cuvinte insuflete a remarcat însemnătatea alegerii și a cerut ca viitorul mitropolit să și țină de datoriința a implini dorințele și postulat-le clerului. Vicarul Năsaudului citește manifestul clerului, hotărât de conferința alegătorilor din 14 April. Manifestul a fost primit și însoțit de aprobările tuturor celor adunați.

Se începe alegerea și sumându-se voturile enunță rezultatul următor: Dr. Victor Mihail de Apșa episcopul Lugojului a primit 82 voturi; vicarul capitular I. M. Moldovanu 42 și Ioan Rusu 36, celelalte s'au împărțit între Dr. Ioan Sabo episcopul Gherlei 20 voturi; Dr. Al. Grama 12 și Vasile Pop canonic în Gherla 2 voturi. Actul alegerii s'a încheiat cu Doxologia cea mare.

Încă o vorbă cu „Casa Domnului“.

(Continuare și fine.)

Nu pentru discreditarea »C. D.« nici pentru a împedea pe oameni dela abonarea aceleia, s'a scris »nedumerirea«, căci nu aveam nici un interes de a pași în contra ei, — ba chiar o lăudasem paremi-se că »e redactată »C. D.« cu multă sîrguință iară despre redactorul »C. D.« ziceau că e »scriitor de forță și povestitor tare plăcut«. Eu nu o aflam oportună pentru »sărăcia« vieții noastre de astăzi, când necum să înființăm gazete de lux, ci ar fi bine să le adaptăm celea ce le avem și în primo loco »Unirea« mai potrivit împrejurărilor grele de astăzi.

Eu altcum dela început am desaprobat și faptul că în Blaj alături de »Unirea« s'a plămădit și »Cultura Creștină«, și la o convenire cu Dr. I. Roșu pe acelea vremuri colaborator de frunte la »Unirea«, — pare-mi-se la înmormântarea Eppului Szabó în Gherla — întrebându-l că ee rost are apariția »Culturi creștine«, în Blaj în coastele »Unirei«? Știind pe semne ce zace la mijloc, mi-a zimbit una bună, și am priceput toată cauza!

Dacă »Casa Domnului« și-a croit drumul, pe care are să meargă cu bine din succese în succese, mă bucur din toată inima că astăzi poate exista o gazetă și fără preoți prenumeranți. În istoria ziaristică române cu timpul se va constata ca un fapt însemnat și prea îmbucurător, că »C. D.« a fost cel dintâiu organ bisericesc susținut prin abonamente dela cantori. Vezi on. Frate cu nrul de probă încă l-am dat cantorului meu firește cu gându-l ca să-l prenumere, dară când l-am provocat să-și plătească abonamentul, mi-a răspuns că n'are bani de așa ceva, alți cantori se vede că sunt mai idealști și mei în curent cu lipsele primordiale a bisericeii!

Ce să ține de serviciile reale, ce are să le facă s. biserici »C. D.« și că ce lacune mari are de-a suplini în sfera cântărilor din strana bisericeii, acelea toate le las spre aprecierea on. cetitorii a »Unirei«? Destul, că între serviciile reale a existenței bilunare a »C. D.« on. Frate S. P. amintește cu multă emfază și oarecareva vădită satisfacție morală faptul, că un biet cantor până în anul acesta în care a apărut »C. D.« n'a știut că e greșit ca după ectenia: »Apără mântuește ...« să se răspundă cu »Și eu spiritul tău«, în loc de »Doamne îndurăte spre noi«; pe cine am avea de compătimit în cazul acesta frapant? Pe cantor ori pe preoții cu cari a slujit respectivul cantor?! Pe nici nici unul, ci mărime și laudă se cuvine »C. D.« că »celui ce se afla în întunec și umbra morții« lumină i-s'a strălucit prin coloanele revistei tipicale din Bologna; au doară nu știm, că și la lacul Vitestei 38 ani a zăcut slăbănogul până i-s'a făcut milă dulcelui Mântuitor ca să-l mântue de boala în care zăcea?!

În »nedumerirea« mea nu-s conștiu să fi prezentat ceva din »C. D.« în lumină falsă, — obiecțiunile referitoare la evang. din 21 și 28 Ianuarie au fost lăsate și recunoscute de on. Frate S. P. că cu greșală s'a pus în ordinea în care s'a pus. Apoi când

a priori am constatat că în biserica noastră nu se va compila din celea cărți multe și vaste un compendiu-directoriu mai abreviat și potrivit împrejurărilor de astăzi, la uniformitate și regularitate în slujbele bisericeii nu ne putem aștepta, și ca atare on. S. P. când înșiră zi de zi peste toată luna Ianuarie prescriesele de tipic, dar în zile comune de nimenca împlinite, chiar nici de autorul, s. e. la 31 Ianuarie zi de Mercuri, zi comună, ne prescrie că Marți să facem inseratul fără Văhod exclusiv din Mineiu dela 1 Noemvrie, Utrenia din Octoih și din Mineiu dela 1 Noemvrie etc., face un lucru superfluu, căci vecerniile durere, că în multe părți, necum să se țină în zile comune, ci nici în preseara Duminecilor și a sărbătorilor nu se observă. Apoi totuși vine on. Frate S. P. ca să provoace la ris, nu știu pe cine? Pe cetitorii »Unirei« sau pe prietenii săi?! O, risum teneatis amici! Pentru că, rogu-Vă, D-Sa n'a scris tipic călugăresc, dară nici eu n'am aserat aceasta, ci am scris că toate cărțile noastre bisericești au în vedere tot slujba cea lungă din mănăstiri, și până nu se va abrevia aceea slujbă, până atunci la uniformitatea altcum de mult dorită nu ne vom apropia, căci este o rubrică în care apriat se spune: »precum va voi cel mai mare« vezi-o aceasta în Triod, Antilogion și Penticostar în mai multe locuri. Așadar să nu se pripească fără nici un rost la ris, căci risul din senin este de obicei sinistru și nu e a bună!

De încheiere de una îl rog pe on. S. P. că dacă eventual m'ar onora cu ceva răspuns sau ceva chestie tipicală referitoare la celea sulate de mine, în coloanele »Casei Domnului« ce o redigează, atunci să binevoiască a-mi trimite și nrul acela căci mă oblig solemn că toți nrui li voi achita per 1 cor. (o coroană) de tot numărul. Altcum în chestia aceasta, apropiindu-se postul s. Paști, când avem de a ne ocupa cu lucruri de mai mare însemnătate, am isprăvit cu orice discuție ulterioară.

Gr. F.
par.-protopop.

O altă vorbire alui Wilson. Prezentul Statelor-Unite a rostit din prilejul aniversării declarației de războiu Germaniei un mare discurs în Baltimore, în care a stărui din nou asupra principiilor sale democratice și de împăcarea lumii cum a mai vorbit. A spus, că e aplicat chiar și acum a discuta asupra unei păci cinstite, prin care cei tari și cei slabi să fie pe o

formă satisfăcuți. Ceeace a făcut Germania cu Rusia însă a fost o directă provocare la adresa principiilor profesate de Wilson. America va opune forței de asemenea forța. Aceea forță, care să reazeze legile lumii în drepturile lor și să prăbușească orice umbră de imperialism.

Războiul european.

— Telegramme oficiale. —

Budapesta, 8 Aprilie. Frontul apusean. Lupte vivace de artilerie pe ambele laturi dela Somme. Cu ocaziunea atacurilor, cari au eșuat, englezii au suferit pierderi imense în pădurea Hangaut și francezii la Livresnei. Succesele noastre de pe țărmi sudici dela Oise au constrâns pe dușman să evacueze încă în decursul nopții o parte dintre pozițiile ce sunt între Bichancourt și Barissi. Atacurile le-am continuat eri. După ocuparea Pierremande-ului și Felenzbray dușmanul a fost aruncat pe țărml vestic dela Achilette. Coloanele ce se retrăgeau dela Bichancourt spre Oise au fost atacate de mitraliezele noastre și le-au cauzat mari daune. La pădurea Soucy, peste Barissi, trupele germane de asalt au ocupat culmile ce cad spre nord-ost de Felenzbray și au înaintat până la Verdehilly. Numărul prizonierilor aduși trece peste 2 mii. Seara s'au înăsprit luptele de artilerie înaintea Verdunului. Baronul Richthoffen a secerat a 76 și 77 ca învingere aeriană, iar căpitanul Wenkhoff a 23-a. Pe celealalte fronturi nimic nou.

† Ștefan Cămpian.

În ziua de 6 Martie 1918 s'a mutat la cele veșnice prea-bunul nostru frate Ștefan Cămpian, preot în Oastău, dieceza Lugojului. S'a stins cum se struge făcha, iar moartea i-a adus usurare adevărată, pentru că a pus capăt unor suferințe îndurate cu răbdare creștinească vreme de doi ani. S'a stins în floarea vârstei, la vârsta de abia 29 de ani.

Nasul la Palatea, în comitatul Cojocnei, și a făcut studiile gimnaziale în Blaj, iar cele teologice în Seminarul din Timișoara. Vieța lui de student a fost cea a tuturor băieților noștri dela țară: o luptă continuă cu greutatea vieții. Vlăstar al unei familii în stare materială cât se poate de mijlocie, încă din clase inferioare a trebuit să trăiască mare parte din propria lui vieță. A fost un biet diligent și diligința Pa ridicat totdeauna în șirurile cele dintâiu.

În anul 1913 a fost hirotonit în Lugoj și dispus de preot în Vaideiu, de unde mai apoi a fost transferat la Castău. A fost de model ca preot într-o toată mai ales în privința vieții lui private, care a fost din toate punctele de vedere cu adevărat preoțească. Datorințele lui de pastor sufletesc și le-a împlinit cu sumpătate, așa cât cu adevărat

prin moartea lui credincioșii ce i-a păstorit au pierdut pe un prea bun părinte. A avut serioase fideletniciri literare-poetice, cari așiderea le-a pus toate în serviciul celui pe care-l iubea atât de mult, al lui Isus Hristos. Ca om al suferințelor, a fost adânc impresionat de suferințele și moartea Domnului, cari le-a cântat în stihuri populare bine reușite. Cinci scrieri poetice ne-au rămas dela dânsul și anume: 1. *Patima și moartea Domnului nostru Isus Hristos*. 2. *Psalmii de pocăință* în versuri. 3. *Paraclisul maicii Domnului* în versuri. 4. *Cântările dela liturgie*, versificate. 5. *Acaftistul Domnului nostru Isus Hristos*. Aceasta din urmă a lucrat-o în ultimele luni ale vieții lui, cari le-a petrecut la casa fratelui său Vasile Câmpian, preot în Juriul de Câmpie. Aici s'a retras de doi ani încoace ca să-și recâștige sănătatea pierdută. E o lucrare neisprăvită, căci Domnul Pa vindecat de toate durerile lui înainte de a ajunge să-și vadă opera săvârșită.

Lucrările rămase în manuscris dela dânsul sunt adevărata oglindă acestui preot cuernic. Vor vedea rând pe rând lumina zilei, vărsând mângăiere în inimile credincioșilor noștri cari le vor citi.

Înmormântarea osemintelor lui s'a făcut în 10 Martie la Juriul de câmpie în fața unui public numărös care s'a adunat să-i dea cinstea din urmă. Il deplânge soția rămasă văduvă și biata lui mamă întristată și frații lui. Și îl deplângem și noi, frații lui în Hristos, mai ales considerând pierderea ce sf. biserică o simte prin moartea timpurie a preoților cuernicii și inhibitori de Dumnezeu.

În vezi amintirea lui!

— sp. —

Informațiuni.

Convocarea sinodului electoral.

Ministrul de culte avisează Consistorul mitropolitan, că a fixat ziua alegerii de mitropolit pe 9 Maiu (Joi după Paști st. n.) și stăruie, ca să se ia măsurile trebuincioase pentru aceasta ocazie.

Scrisoarea ministrului o facem cunoscută în nrul proxím.

Camera comercială din Cluj împotriva lărgirii economice a nemților în Ardeal. Un ziarist s'a adresat secretarului Camerei comerciale din Cluj Balázs Gyula, cerând informații, ce atitudine va lua Camera în fața cuprinderii de teren a capitalului german pe teritoriul Ardealului? Secretarul a răspuns că sunt pe deplin informați asupra acestui lucru și știu cum capitalul german abtiază la comorile uriașe, ce se ascund în pântecul Ardealului. Geologi nemți au scrăbătut dealungul și latul Ardealul au fotografiat cu deamănuntul raporturile geologice ale dealurilor ardeleno. Camera urmărește îngrijorată la aparițiile aceste, văzând cum capitalul emțesc cuprinde pe seama sa tot materialul

brut. Propune, ca să se schimbe dispozițiile legii de minerit în sensul ca străinilor să nu se mai dea drept nici de proprietate și nici de exploatat în ceea ce privește băile.

Unde sunt românii brașoveni trecuți în România? Cetim în „Brassó Lapok”: „Soldații noștri, cari s'au înșcoiat din Bazarabia, povestesc, că medicii dr. Gh. Băulescu, care pe timpul ocupației românești fusese primar al Brașovului și fostul dirigent al filialei „Albina”, dr. N. Vecerdea, care făcuse pe căpitanul de poliție sub români — sunt în Chișineu și dimpreună cu profesorii români dela Brașov, cari au plecat deodată cu armata română, sunt aplicați ca profesori la universitatea populară de acolo. Dr. Gh. Băulescu este decanul facultății medicale, iar dr. N. Vecerdea decanul facultății juridice.

Dr. On's for Ghbu și dr. Ioan Mașei dela Sibiu sunt redactorii ziarului „România nouă”. Inspector școlar în Chișineu este fostul învățător dirigent din Făgăraș, Gh. Hodrea.

30 mii copii din Ungaria vor petrece peste vară în Austria. În urma ordonanței date de M. j. Sa cu privire la îngrijirea de recrearea copiilor, guvernul Ungariei a hotărât să trimită în Austria peste vară 30 mii copii, în primul rând cei neconvalescenți. Pentru acoperirea multor spese reclamate cu susținerea băieților, s'au făcut colecte, la cari au lucrat până acum peste cinci milioane.

Reîntorși din prinsoare. Pe urma păcii încheiate cu România s'imbul de prinsoanieri a început deja. La Cluj au sosit deja două transporturi de ofițeri austro-ungari, unde au fost primiți cu mari ovații.

Albumul de războiu al Regimentului de infanterie Nr. 50.

Primim spre publicare următorul anunt: Regimentul Nr. 50 edă în amintirea luptelor victorioase a regimentului de casă din Gyulafehérvár sub titlul sus amintit în op grandios comemorativ. Lucrările redacționale sunt în curs.

Înainte de a tuturor e cunoscut ce rol excelent a avut Reg. de inf. Nr. 50 în lupte e îngrozitoare a războiului mondial.

Amintim numai luptele grele în Galiția în anul 1914; ofensiva mare în interiorul Rusiei (1915), cu evenimentul istoric al cuceririi Ivangorodului, cetății puternice muscălești, pe malul Vistulei; apoi ofensiva mirunată de primăvară (1916) în munții giganti ai Tirolului sudic, acoperiți de zăpadă, la care ocaziune Regimentul 50 prin ocuparea muntelui Cimone, prevenind tuturor celorlalte trupe; s'a apropiat mai tare de șesul mare italian; în fine apărarea eroică și plină de jertfe dar cu succes al muntelui San-Gabriele, în lupta XI-a de lângă Isonzo. Ori și unde a stat regimentul, totdeauna a secerat recunoașterea și lauda comandantilor săi și a supremului comandant.

În amintirea tuturor acestor lupte, în amintirea faptelor eroice nenumărate a ofițerilor și a feciorilor edă Reg. 50 „Albumul de războiu”. Dar opul acesta nu va avea numai înaintea aceloră valoare și interes, cari aparțin regimentului și înainte de meaurilor lor, ci va fi prin predarea plină de viață aceloră cari în persoană au luat parte în războiu, o lectură interesantă, instructivă și distractivă. Ilustrații numeroase și artistice vor întregi valoarea înaltă a acestei cărți.

Atragem atențiunea publicului cetitor asupra acestei lucrări interesante și mai târziu vom revela mai des.

Comandă primește redațiunea „Albumului de războiu al Reg. de inf. Nr. 50 PALANKA (Serbia), Ersatzbaan des R. No. 50.

Prețul pe lângă plățire anticipativă editiei de lux e 40 K. a editiei populare 30 K. Pe lângă rambursă postală 60 și peitive 50 K.

În urma remarcăm că venitul cur din vânzarea acestei cărți e destinat pentru înmăltuirea fondului văduvelor și orfanilor Regimentului Nr. 50

Proprietar, editor și Redactor responsabil
Ioan Suciu.

Nr. 27—1917 escb.

Prima provocare de plăță.

P. T. proprietari ai acțiilor mai jos seama și adică: Radu Ioan acția Nr. 910, Mânzat Coma 911, din Nagyszeben; Stoia Teodor 349—368, Bac Ioan 937, Trif Ioan din Veszteny; Simoneti Parachiva 655—794, Bogdan S. Ana 1138, Mitrea Bucu 1156—1160, Poplăcenel Ioan jun. 1161—1190, Gal Petru 1201—1210, Căpruță Maniu 1252—1254, Simoneti Valer 1282—1284, Reuniunea St. Maria 1287—1288, Dragomir Ioan 1300, Sas Gheorghe 1309—1311, Simion Bucur 1447—1451, Silaghi Nicolau 1460, Roșu Ana 1475, Căpruță Maniu și 1607, Muntean Bucur 1621, Topârcean Nicolau 1649, Duca Bucur 1695 toți din Resinári; Surdu Man 780, Surdu Ioan 871—880, Comșa Gheorghe 1611, Boca Coman 1612—1613, Bădilă Ioan 1614—1615, Foamete Ioan 1618—1620, toți din Poplăka; D. Sfetcu Emilian 881—890, Albu Valerică 891—900, Helju Ioan 968—973 din Erdély Szerdahely; M. huleț din Kicsür; Măhara Constantin 926—930 din Oltzakadát; Simoneti Aurel 931—945, Simion Horca 1686—1649—1658, Tăurean Dumitru 1659—1663, Micusan Mihai 1686—1687, Boiță Nicol 1693 din Szelistye; Ignat Carol 974 din Középpeter; Călăraș Ioan 1027—1036, Udchiesel George 1044—1045, Lazar Nicolau jun. 1080—1081, Roman Io 1082—1083, Lazar Nicolau sen. 1084—1086, Bucurcenciu Constantin 1093—1084, Călăraș Maria 1100, Călăraș Ana 1106, Călăraș Ioșif 1107, Ștef Io 1121—1123, Clain Dumitru 1124—1128, Călăraș Nicolae 1624—1625, Dancu Nicolecu 1626 din Fenyfalva; Maxin Gheorghe 1132—1133, Mareș Mar 1355, Mareș Dochia 1356, Schitea Ioan 1385—1400, Manea Augustin 1509, Moga Dumitru 1510, Sădea Ioan 1597—1598, Vlad Vasile 1599 din Fele, Cetean Ioan 1546—1550, Oprean Toma 1600 din Cikeudál și Peana Ioan 1691—1693 din comun Guraró, — conform L. C. § 170 și statutelor § prin aceasta să provoacă a achita la casa bănc sumele restante a acțiunilor dimpreună cu 7% în de întârziere cel mult în termen de patru (4) săptămâni, computând dela a treia publicare a acestei provocări, căci la din contră proprietarii acțiunilor necondiționat își pierd drepturile proveninde din acțiuni, iar sumele deja plățite se vor trece în favorul fondului de rezervă a societății.

Din ședința plenară a direcțiunii ținută 26 Martie 1918.

„PEATRA” bancă economică-comercială și de credit societate pe acții.

Mărginean R. Botezan
director.

Cancelaria tehnică

a lui
Mihail Ittu, priminginer silvic
Nagyszeben—Sibiu, str. Șaguna Nr. 8.

Efectuește măsurări de tot soiul și compune planuri, prețuește păduri, domenii întregi și mijlocește vânzarea-cumpărarea lor, -primește afaceri urbariale, etc.

AVIZ.

Am de vânzare 12 scroafe de fâtat și un vier, soiul alb „mongolită”. Aș dori să le vind deodată toate. Cine dorește, să se adreseze la
Nicolae Giurgiu
în Buzásbocsárd p. Alsókarácsonfalva.